

Διάλειμμα από το ταξίδι για τηλεφώνημα στη γιαγιά

Η Εύα πάντα ξεκλέβει λίγο χρόνο για να μιλήσει με τη γιαγιά της, ακόμα κι αν είναι στην άλλη άκρη της γης. Σήμερα την καλεί από το Σένγκεν.

- Γεια σου, γιαγιάκα μου!
- Πώς είσαι, κουτσούνι μου; Πού βρίσκεσαι;
- Μια χαρά, γιαγιά! Σε παίρνω από το Λουξεμβούργο.
- Καλά, πριν 3 μέρες ήσουν στη Βαρκελώνη! Πότε έφτασες εκεί;
- Α, ναι. Την Τρίτη το πρωί πήραμε το τρένο για Παρίσι. Κάναμε μόλις 7 ώρες! Το πιστεύεις; Είδαμε ένα σωρό μουσεία κι αξιοθέατα, κάναμε βόλτες, γνωρίσαμε κόσμο, δοκιμάσαμε γαλλική κουζίνα και χτες το μεσημέρι ήρθαμε Λουξεμβούργο. Πολύ μικρότερη χώρα αλλά εξίσου όμορφη. Αύριο θα πάρουμε πάλι το τρένο για τη Χαϊδελβέργη.
- Στην εποχή μου ούτε τα μισά δεν θα προλαβαίναμε να δούμε σε τόσο λίγες μέρες. Τότε, για να πας από τη μια χώρα στην άλλη, ήθελες μέρες με το τρένο, ενώ έπρεπε να περάσεις ελέγχους στα σύνορα και να έχεις μαζί σου συνάλλαγμα.
- Να 'ναι καλά η Ευρωπαϊκή Ένωση με τη ζώνη Σένγκεν και το ευρώ! Τώρα όλα είναι πολύ πιο εύκολα και γρήγορα. Ακόμη και το τωρινό ταξίδι με τις φίλες μου το οργανώσαμε μέσω του DiscoverEU.
- Τι 'ναι τούτο πάλι; Μη μου πεις ότι έχει να κάνει με τις ντισκοτέκ που πάτε τα βράδια!
- Όχι, βρε γιαγιά! Χα χα χα! Δεν πας καλά! Μια δράση είναι στο πλαίσιο του προγράμματος Erasmus+. Βοηθάει τα παιδιά της ηλικίας μου να βγάλουν ένα πάσο για να ταξιδέψουν στην Ευρώπη, να γνωρίσουν τοπία, ανθρώπους και πολιτισμούς, με σκοπό να κατανοήσουν την ευρωπαϊκή τους ταυτότητα. Και πράγματι, γιαγιά, κάθε μέρα βλέπω πόσο διαφορετικοί αλλά και πόσο ίδιοι είμαστε με τους υπόλοιπους Ευρωπαίους και πόσο μας βοηθούν να επικοινωνούμε οι ξένες γλώσσες που μαθαίνουμε.
- Και να φανταστείς ότι μέχρι πριν από λίγες δεκαετίες πολεμούσαμε μεταξύ μας! Μπράβο πάντως, παιδί μου, που ανοίγεις τους ορίζοντές σου. Είναι πολύ σημαντικό να κατανοείς και να αποδέχεσαι τη διαφορετικότητα και πάνω απ' όλα να εντοπίζεις αυτά που σε ενώνουν με τους άλλους.
- Τι ωραία που τα λες, γιαγιά! Έτσι είναι. Σ' αφήνω με κάτι που μάθαμε χτες και μας κούφανε. Στο Λουξεμβούργο ένας στους δύο κατοίκους δεν είναι ντόπιος! Κουλό; Όμως η χώρα έχει επίσημες γλώσσες τα λουξεμβουργιανά, τα γαλλικά και τα γερμανικά και σχεδόν όλοι μιλάνε και αγγλικά. Έτσι όλοι μπορούν να εξυπηρετηθούν σε κάποια γλώσσα στα μαγαζιά και στις υπηρεσίες και να συνυπάρξουν ειρηνικά. Σ' ένα τόσο μικρό μέρος με τόσο πολλές γλώσσες! Τέλος πάντων, ξεκινάει η ξενάγησή μας. Θα τα πούμε σε λίγες μέρες πάλι. Σε φιλώ και σ' αγαπώ πολύ!
- Καλά να περνάς, πουλί μου, και να προσέχεις!